

Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: *Aplikace poznatků pozitivní psychologie v sociální praxi*

Autor práce: Bc. Lenka Lišková

Obor studia: Etika v sociální práci

Posudek vypracoval: Július Pavelčík

Datum: 12. 5. 2022

Diplomová práce studentky Lenky Liškové se ve všech svých částech vztahuje k tématu avizovanému svým názvem. Obsahuje části jak teoretického charakteru (kap. 1–4), které představují pozitivní psychologii a možnosti jejího využití v sociální práci, tak i výzkumnou část (kap. 5). Struktura práce je jasná, přehledná a logická. Použitá literatura je kvantitativně i kvalitativně zcela dostačující, nejsem si však zcela jist, zda „Ženský časopis o kráse a módě“ (goaravetisyan.ru) je vhodný do jako zdroj odborných informací do závěrečné práce. Jisté problémy lze vidět ve způsobu citování, kdy autorka na několika místech neadekvátně kombinuje systém průběžného odkazování v textu s poznámkami pod čárou (např. s. 6, 7, 13, 28). V odkazech v textu nikdy není uvedena konkrétní strana. Některé tituly z odkazového aparátu nelze dohledat v seznamu literatury, např. Seligman, Peterson, Park, 2004 (pozn. 2); Desatero dobré praxe sociální práce při řešení nepříznivé sociální situace [online] (pozn. 20); VIA klasifikace silných stránek charakteru a ctností (Peterson, Seligman, 2004) (pozn. 112). Odkazy na tituly na s. 13, totiž A. H. Maslow (2000), C.R. Rogers (1998) a I. Šolcová (2005) jsou evidentně převzaté z článku uvedeného pod čárou, ale čtenář neví, o jaká díla se konkrétně jedná. V názvu anglicky psaných titulů nejsou všude použita velká první písmena. Práce obsahuje docela velké množství gramatických, stylistických a podobných chyb a nesrovnalostí, např.: „...jelikož jak jsem již zmínila, jedná o úspěšný a rychle se rozšiřující směr ...“ (s. 6); „Nynější výzkum je ubírán všemi výše uvedenými oblastmi...“ (7-8); „vyplívá“ (s. 9); opakované neadekvátní použití spojky „nýbrž“ (např. s. 16; 23; 51); „V konkrétních podkapitolách se věnuji Přístupem orientovaném na klienta ...“ (s. 18); „druhá skupina doslala tlačítko“ (s. 25) atd. Jistá nesrovnalost je v použití adjektiva „psychosociální“ a „prosociální“: „psychosociální“ používá v obsahu, pak v části 4.2.1 na s. 23; ale v úvodu 4. kapitoly (s. 18) použije spojení „prosociální přístup“, kterým se v této kapitole vůbec nezabývá, a na s. 49 ho evidentně použije místo „psychosociální“, protože odkazuje na Freuda a Hollisovou uvedených v části 4.2.1. („Prosociální přístup vycházející z Freudovy teorie osobnosti Hollisová definuje“). Čtenář, jakým oponent je,

zde zakouší jistou vlastní vnitřní rozervanost a bezradnost. Také je otázka, zda je vhodné číslovat samostatně podkapitulu (4.2.1), pokud je pouze jedna v rámci kapitoly. Pokud části 5.2, 5.3 a 5.5 odpovídají postupně VO1, VO2 a VO3, kde se najednou vzala část 5.4, jak ji lze obsahově-logicky zařadit do myšlenkového duktu práce? K zvýraznění se nepoužívá podtržené písmo. U otázek k výzkumu na s. 62 by čtenář očekával jejich nějakou strukturovanost a přehlednost, celý druhý odstavec působí jako směs a změť otázek bez struktury a projasnění. Práce vcelku je zcela jasně výsledkem velkého nasazení a úsilí, nelze se však zbavit dojmu, že je „šitá horkou jehlou“.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.